

[Petra Petersen.]

falde bort. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om det virkelig betyder, at han og hans parti er blevet enige med venstre og konservative om at lade rugbrødsprisen stige uden at tænke på at give de gamle nogen som helst dækning herfor. Er det sådan, man skal forstå de mange taler om, at de små i samfundet ikke skal lide overlast? Der ligger på folketingets bord forslag om at lade hele den kendte buket af indirekte skatter fortsætte. Vi ved, at blandt dem, der betaler afgiften af kaffesurrogater og tændstikker, er også de gamle, og de betaler forholdsvis mere, fordi deres penge er meget små. Nu fordyrer man altså brødet, og alligevel rører det åbenbart ikke socialministeren at holde fast ved det meget beskedne eengangstillæg, dette forslag indeholder. Der må siges at være stor forskel på regeringens sociale forståelse og omhu for de gamle, sådan som den kommer til udtryk fra en talerstol eller ved de fester, socialdemokratiet altid holder for de gamle forud for et valg, og sådan som den er i virkeligheden.

Hvis regeringen overhovedet mener noget med sine taler og skitser, ville den stemme for de ændringsforslag, mit parti nu har stillet, ikke af hensyn til mit parti, men af hensyn til de tusinder af gamle, der har stemt for regeringen i tillid til, at de kunne stole på socialdemokratiets ord.

Vore ændringsforslag går ud på, at der foruden den særlige ydelse til rentemodtagerne fra den 1. april også gives vore gamle og invaliderentemodtagerne den forhøjelse i deres små indtægter, som man nu har skiltet med i mere end to år. Det drejer sig om 300 kr. årlig til et ægtepar og 200 kr. årlig til en enlig rentemodtager, altså i virkeligheden bare den første etape i den så berømte skitse til en folkepension, og det kan vist siges, at dette måtte kunne gennemføres. Jeg tror nok, at de fleste ærede medlemmer, hvis det var dem selv, det drejede sig om, ville give den højtærede statsminister ret i hans udtalelser under valgkampen om, at 5 000 kr. ikke ville være noget overdådigt beløb i folkepension. Dertil kommer jo den realitet, at forslaget altså er identisk med regeringens skitse til folkepension, og at også det radikale venstre

gang på gang — sidst ved sin egen skitse — har været inde på det samme.

Det vil i virkeligheden sige, at det eneste, der kræves, for at vi skal kunne yde vore gamle denne beskedne og i højeste grad påkrævede håndsrækning, er en smule god vilje og selvspekt. Hvis man ikke her i dag stemmer for vore ændringsforslag, betyder det, at rentemodtagerne ikke skal vente anden hjælp end dette beskedne eengangstillæg i dette år. Der kan, som det ærede medlem fru Ragnhild Andersen sagde ved første behandling, påny gå både halve og hele år, før der gennemføres virkelige forbedringer for rentemodtagerne, og jeg vil derfor henstille til tingets medlemmer, at de tager en mere alvorlig og positiv stilling til rentemodtagernes problemer og stemmer for vort forslag.

**Socialministeren (Strøm):** Jeg henviser til de bemærkninger, jeg fremsatte ved lovforslagets første behandling, og henstiller til ærede medlemmer at stemme imod ændringsforslagene.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1—3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 udenfor betænkningen, gående ud på indsættelse af en ny paragraf, (se foran)

forkastedes med 95 stemmer mod 5; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 udenfor betænkningen (se foran) betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

§ 4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

**Formanden:** Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør